

partes, & ipsarum partium nexus; in composito id duntaxat possumus intelligere, vel partes quasdam extrinsecus apponi, vel cæteris interponi, aut nonnullas auferri & transponi, aut omnes simul ex uno loco in alium transferri. Itaque mutationes nullæ in composito accidere possunt nisi ratione magnitudinis, figuræ, situs partium, aut etiam ratione loci totius compositi.

IV. *Ens simplex* dicitur quod partibus caret; quia vero ens compositum partibus constat, evidens est enti simplici convenire non posse, quæ composito tribuuntur, quatenus est compositum. In vulgari tamen sermone simplex dici solet, quod est minus compositum; quoniam autem omne ens vel partes habet vel non, omne ens est simplex vel compositum. Quemadmodum vero compositum dividi potest, ita e contrario simplex, quod nullas habet partes, dividi non posse manifestum est.

V. *Ens simplex* ex composito oriri nequit; etenim ponamus, si fieri potest, ens simplex ex composito oriri. Quoniam compositum constat ex pluribus partibus distinctis, quidquid ex composito oritur, hoc est, quidquid existere incipit, illud oriri debet vel facta partium dissolutione, vel nova partium dissolutarum facta connexionē; & quidem nihil aliud his partibus accidere posse evidens est. Si partes dissolutione novo quodam modo jungantur, prodit ens compositum, non simplex: si facta partium dissolutione aliquid prodit, vel existere incipit ens compositum, quod antea non existerat, vel si ens simplex pro-

dir,